

Investavimo pradžiamokslis: kaip pinigai daro pinigus skirtas tiems, kurie kartą nuo karto susimąsto kaip tapti turtingais, finansiškai nepriklausomais, kaip išeiti į pensiją anksčiau laiko. Jeigu žinote, kad norite investuoti, tačiau apie tai nieko nenutuokiate, šis straipsnis kaip tik jums.

Investavimo pradžiamokslis yra skirtas pradedantiesiems investuotojams. Investavimo pradmenys atsakys į klausimą, kas laikoma ir kas nelaikoma investicija, nuo ko reikia pradėti investuoti, kur galima investuoti, į ką galima investuoti, kas yra investavimo rizika, investicijų diversifikavimas, investicinis portfelis.

Dar prieš pradedant aiškintis investavimo prasmę ir esmę, norime iškart išsklaidyti jums miglas – investuodami per vieną dieną netapsite turtingi. Tai daug laiko reikalaujantis procesas. Gera žinia ta, kad jūs neturite turėti finansų inžinerijos daktaro laipsnio, kad sėkmingai investuotumėte.

Gero skaitymo.

Investavimo pagrindai: kas yra investavimas?

Praturtėti galima dviem būdais: dirbti arba investuoti. Skirtumas tarp šių dviejų yra tas, kad darbas jums nesuteikia galimybės uždirbti daugiau, nei jūs pats pajėgiate dirbti – taigi anksčiau ar vėliau pasieksite ribą, kai dirbsite maksimaliai ir uždirbsite atitinkamai, tačiau geriau ir daugiau dirbti nebesugebėsite, todėl ir didesnę atlyginimą gauti bus neįmanoma. Vienintelė likus alternatyva padidinti pajamas bus investavimas.

Investavimas – tai pinigų arba kapitalo panaudojimas, su tikslu išsaugoti arba padidinti kapitalo vertę arba gauti pajamas. Kitaip tariant investavimas – tai pinigų įdarbinimas, kai investuoti pinigai daro pinigus. Investavimas yra vienintelis neribotas papildomų pajamų šaltinis. Investicijos nereikalauja jūsų priežiūros ir skirtingai nei žmogus, jos dirba be perstojo. Investuoti galima į akcijas, obligacijas, nekilnojamą turtą, meną, vyną, išvestines finansines priemones (ateities sandorius, opcionus, palūkanų sandorius), pinigų rinkos priemones (valiutą, indėlius), auksą, sidabrą, naftą, kitas žaliavas. Nesvarbu, kur investuotumėte, pagrindinis investicijų tikslas yra uždirbti daugiau pinigų nei buvo investuota. Tai pagrindinis investicijų bruožas. Kita investicijoms būdinga savybė ta, kad investicijos anksčiau ar vėliau virsta pinigais.

Jeigu jūsų įsigytas turtas neatitinka šių dviejų savybių, tai nėra investicija. Pavyzdžiui, jūs nusipirkote naują automobilį ir džiaugiatės, kad gerai investavote į savo saugumą. Tačiau už tai, kad važinėjate saugiai, niekas jums pinigų nemoka. Net ir pats naujas automobilis nėra investicija, nes laikui bėgant jo vertė mažėja. Taigi automobilis nėra investicija.

Taip pat jūs negalite investuoti savo laiko. Nesvarbu, kad investuotas laikas jums generuos pajamas. Tai bus paprasčiausias darbas, pinigai – uždarbis, o ne kapitalo grąža. Investicija yra laikoma kapitalo arba pinigų panaudojimas siekiant gauti pelną. Laiko panaudojimas siekiant gauti atlygį yra darbas.

Jeigu jūs nusiperkate geriausio vyno butelį už keliasdešimt tūkstančių eurų, siekdami po dešimties metų šį vyną parduoti ir iš to pasipelnyti, tai galima vadinti investicija. Tačiau jeigu tą patį vyną jūs perkate sau ir ketinate juo pasivaišinti, tai nebebus investicija, kadangi jūs nesiekiate iš to uždirbti, o ir pinigais išgertas vynas nepavirs.

Netgi būstas, kuriame gyvenate, nėra investicija. Asmeninis būstas nėra investicija, kadangi jis nėra pirkamas su tikslu parduoti pakilus jo kainai. Kitaip tariant, asmeninis būstas neturi investicijoms būdingų savybių – jis neneša pelno ir niekada nevirsta pinigais. Tačiau jeigu įsigijote butą, kurį nuomojate – tai bus laikoma investicija, kadangi jūs nuolat gaunate pajamas iš savo investicijos, o ir pakilus nekilnojamo turto kainoms turite galimybę jį parduoti brangiau.

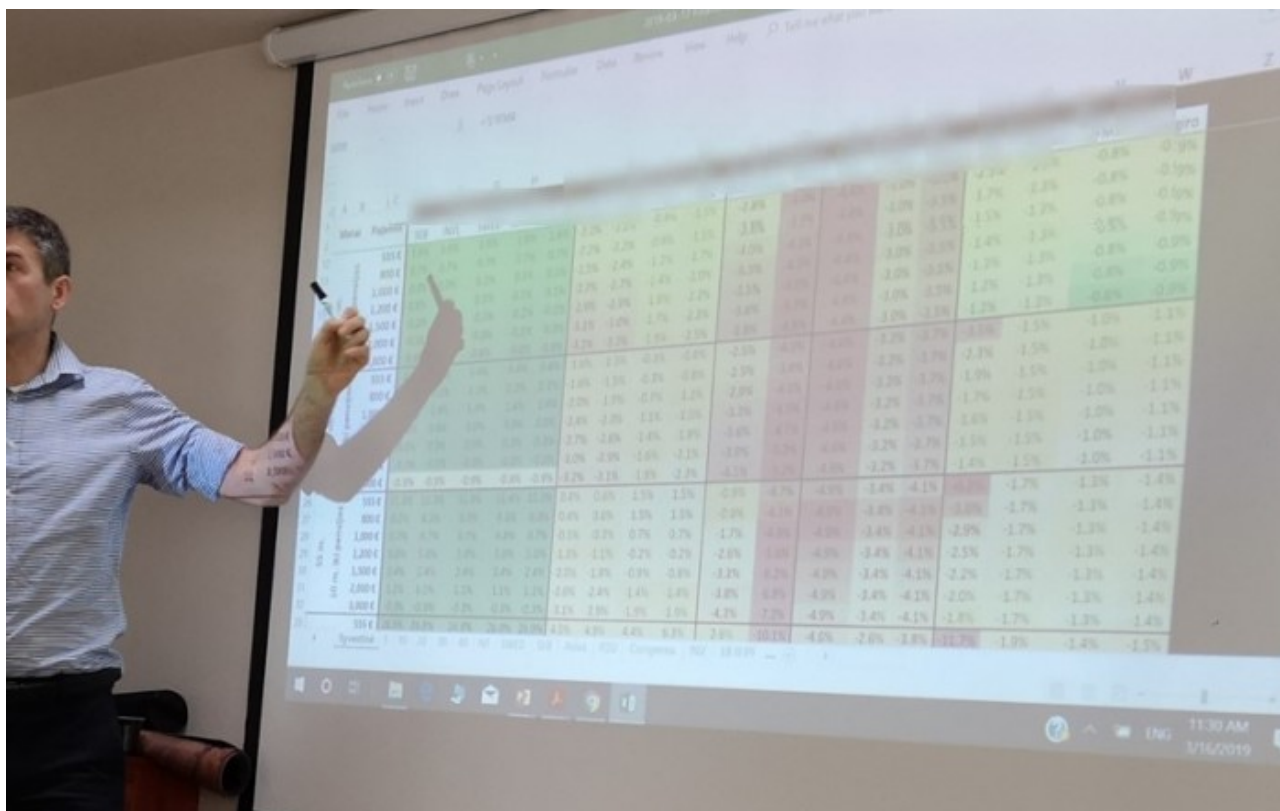
Investavimu taip pat nelaikomi azartiniai žaidimai, nors ir atitinka abi investavimui būdingas savybes. Lošimas – tai rizikavimas pinigais lažinantis ir tikintis, kad laimėsite pinigų. Investavimas turi ekonominį pagrindą ir išanalizavus kompaniją galima preliminariai įvertinti, kokios investicijų grąžos galima tikėtis, tuo tarpu lošėjai tegali pasikliauti sėkme.

Galiausiai prisiminkite, kad viską, ką sutaupote būtina investuoti. Pinigus galite paslėpti nuo vagių, bet infliacija juos visur suras. Jeigu neinvestuosite, pasiekti savo finansinius tikslus jums bus dar sunkiau, kadangi tai, ką norite išigyti nuolat brangs, o jūsų santaupų vertė mažės. Jeigu turite asmeninį biudžetą ir jau turite pirmąsias santaupas, galite pradėti mąstyti apie investavimą.

----- Taip pat skaitykite -----

[II pakopos pensijų fondai: kuris geriausias? \(I dalis\)](#)

Seminaras Kaune: Kaip geriausia įdarbinti pinigus?

[Sutelktinio finansavimo platformos darbo kokybės svarba \(3 dalis\)](#)

Kodėl verta investuoti?

Paprasčiausias atsakymas būtų tam, kad geriau gyventi ateityje. Kiekvienas mūsų nori būti finansiškai nepriklausomas, leisti sau turėti tai, apie ką visada svajojo, galų gale išeiti į pensiją anksčiau laiko ir skirti visą savo laisvą laiką savo pomėgiams. Pinigai – tai saugumas ir laisvė daryti tai, kas patinka.

Visų pirma, investuodami jūs daug greičiau sukaupsite reikiamą pinigų sumą asmeniniams tikslams, tokiems kaip vaikų išsilavinimas ar būsto įsigijimas, įgyvendinti.

Svarbu žiūrėti į priekį ir mąstyti apie tai, jog senatvėje finansiškai būsite visiškai priklausomi nuo valstybės mokamos pensijos. Kaip gyvensite, jeigu jūsų pensija bus mažesnė nei minimalios mėnesinės išlaidos arba valstybė apskritai nesugebės pensijos mokėti? Siekdami to išvengti turite apie tai galvoti šiandien. Turite pradėti investuoti tam, kad užsitikrintumėte šviesią ir nepriklausomą ateitį.

Galiausiai, pats blogiausias dalykas yra niekur neįdarbinti pinigų. Tokie pinigai kiekvieną dieną vis labiau nuvertėja dėl infliacijos. Kitaip tariant, išlaikę pinigus kojineje dešimt metų, jūs galėsite nusipirkti daug mažiau prekių nei galėjote įsigyti prieš dešimtmetį. Taigi investuoti verta vien dėl to, kad turimos santaupos išlaikytų savo vertę.

Sudėtinės palūkanos: kaip pinigai daro pinigus?

Siekdami apskaičiuoti, kiek Jums reikės sutaupyti siekiant finansinių tikslų, pirmiausia turite suprasti, kaip pinigai daro pinigus ir kas yra sudėtinės palūkanos. Sudėtinės palūkanos galima laikyti aštuntuoju pasaulio stebuklu. Sudėtinių palūkanų galia priklauso nuo laiko. Kuo ilgiau Jūsų pinigai dirbs, tuo didesnę pelną jums atneš. Sudėtinės palūkanos tiesiog daugina jūsų pinigus iki tokių sumų, apie kurias netgi pasvajoti nedrįsote.

Sudėtinių palūkanų dėka pinigai daro pinigus, o jums pinigus daro ne tik investuoti pinigai, bet ir jūsų investuotų pinigų uždirbti pinigai. Tarkime Jūs sutaupėte 1000 eurų ir padėjote indėlį banke su 10 proc. metinių palūkanų. Taigi kitais metais gausite 100 eurų palūkanų (iš viso turėsite 1100 eurų). Visus šiuos pinigus reinvestavę kitais metais uždirbtumėte jau 110 litų, kadangi jums dirbs ne tik senieji 1000 eurų, bet ir pernai uždirbtos palūkanos – 100 eurų. Taigi po dviejų metų turėtumėte 1210 eurų. Į banką padėję 1210 eurų, trečiais metais uždirbsite 1331 eurų. Gal tai ir neatrodo didelės pajamos, bet leidus pinigams dirbti ilgą laiką gausime išpūdingus skaičius. Po dvidešimties penkerių metų jūsų 1000 eurų virs 10 000 eurų, o po keturiasdešimt devynerių jūs jau turėsite sukaupę 100 000 eurų.

Žinoma, turėti 100 000 eurų kai tau yra septyniasdešimt metų, nėra toks didelis džiaugsmas. Tačiau jeigu jūs kiekvieną mėnesį sutaupysite ir investuosite po 100 eurų su 10 proc. pelningumu, išsvajotasis 100 000 Jūsų sąskaitoje suspindės dukart greičiau – jau dvidešimt trečiaisiais investavimo metais. Na, o jeigu jūs investicijoms kas mėnesį galite skirti 200 eurų, tai tą pačią sumą sukaupsite per 17 metų.

Matote, kokią svarbią galią investicijoms turi laikas, todėl taupyti ir investuoti reikia pradėti kuo anksčiau, kadangi pinigai daro pinigus tik laikui bėgant. Kuo anksčiau pradėsite, tuo anksčiau įgyvendinsite savo finansinius tikslus. Jeigu būdamas dvidešimties kas mėnesį investuosite po 200 eurų į vertybinius popierius, teikiančius 10 proc. kapitalo prieaugį, išeidamas į pensiją 64 metų jūs turėsite sukaupę 1 mln. eurų daugiau, nei pradėjęs investuoti būdamas trisdešimties (per 44 metus jūs sukauptumėte 1 649 945 eurų, o per 34 m. - 620 591 eurų. (žr. paveikslėlį)

Jeigu nesinaudosite sudėtinėmis palūkanomis teikiamaisiais privalumais ir kiekvienais metais visą kapitalą prieaugį užuot reinvestavę išleisite kasdieninėms reikmėms (nesinaudosite sudėtinėmis palūkanomis galia), 44 metai investavimo Jums teatneš 105 600 eurų. pelno - būtent tiek kiek sutaupėte. Aukščiau pateiktas grafikas atspindi, kaip sudėtinėmis palūkanomis galia didėja kiekvienais vėlesniais metais ir kaip kukliai jų atžvilgiu atrodo sutaupyta ir investuota suma laikui bėgant (žr. paveikslėlį).

Jeigu esate pasiryžę siekti savo finansinių tikslų - sudėtinės palūkanos jums padės juos įgyvendinti. Nepaverskite laiko savo priešui, padarykite jį savo sąjungininku - investuokite šiandien, investuokite ilgai!

Investavimo strategija

Taigi jūs žinote, kad norite investuoti ir suvokiate, kaip investicijos gali uždirbti jums pinigus. Teliko neatsakytas klausimas į ką ir kada investuoti, bei kada tuos vertybinius popierius parduoti. Tokio patarimo laukia kiekvienas pradedantysis, tačiau nedaug kas tokiais patarimais dalinasi, o jeigu ir dalinasi, niekuomet nežinai ar tavo patarėjas yra teisus, todėl viską privalai išmanyti pats.

Kaip, ką ir kada pirkti bei parduoti galima nusakyti vienu žodžiu - strategija. Investavimo strategija nustato riziką, investicinio portfelio sudėtį bei vertybinių popierių

pirkimo/pardavimo gaires. Kiekvienas investuotojas atsižvelgdamas į savo charakterio savybes bei finansinius tikslus nusistato savo strategiją.

Visos investicijos yra rizikingos. Kuo investicija pelningesnė – tuo ji rizikingesnė. Paprasčiausiai riziką galima apibūdinti kaip investicijos vertės sumažėjimo tikimybę. Kuo daugiau Jūs rizikuojate, tuo daugiau galite uždirbti arba netekti. Yra daug įvairių rizikos rūšių pradedant infliacijos, valiutos rizika ir baigiant sisteminę bei nesisteminę riziką. Investuotojai naudoja rizikos valdymo modelius siekdami riboti savo nuostolius: naudoja išvestinius finansinius instrumentus (pasirinkimo sandoriai, ateities sandoriai), išskaido savo investicinį portfelį investuodami į skirtingas turto klases, nusistato investicijų vertės svyravimo ribas ir pan. Kiekvienas investuotojas yra unikalus, todėl kiekvienas toleruoja skirtingą riziką. 20 proc. vertybinių popierių vertės sumažėjimas vienam investuotojui gali atrodyti kaip savaime suprantama rinkos korekcija, kitam – katastrofa. Neverta prisiimti per didelės rizikos, kadangi tai neleis jums ramiai miegoti. Jūs visuomet galvosite ir nervinsitės, kad jūsų investicijos gali nuvertėti. Galiausiai labai didelę riziką galima tapatinti su lošimu, kadangi tikimybė, kad pavyks uždirbti yra labai menka.

Investavimo priemonės

Kiekvienas investuotojas turi investicinį portfelį, kurį sudaro įvairios investavimo priemonės. Investavimo priemonės pasižymi skirtingomis charakteristikomis, todėl siekdami savo

finansinių tikslų turite žinoti, kurios investicijos jums yra priimtinausios.

Obligacijos. Obligacijas leidžia valstybės ir kompanijos. Pirkdami obligacijas Jūs skolinate lėšas kompanijai arba valstybei. Už šias paskolintas lėšas (obligacijas) kompanijos (valstybė) įsipareigoja nustatytą terminą jums mokėti palūkanas, o terminui pasibaigus išpirkti obligacijas už tą pačią sumą, už kurią jos buvo parduotos. Jūsų investicijų pajamingumas investavus į obligacijas bus didesnis nei padėjus indėlį banką, kadangi jums bus mokamos didesnės palūkanos. Obligacijos investuotojams yra patrauklios dėl sąlyginai mažos rizikos. Obligacijų rizika apibūdinama kaip galimybė, kad įmonė nesugebės jums išmokėti nuaustytų palūkanų arba kompanijai apskritai bankrutavus jūsų obligacijos nebus išpirktos ir jūs prarasite visus pinigus. Vienų obligacijų rizika yra didesnė nei kitų. Kuo rizikingesnės įmonės obligacijas perkate, tuo didesnės investicijų grąžos galite tikėtis.

Akcijos - tai vertybiniai popieriai, suteikiantys teisę į kompanijos turtą bei pelną. Kitaip tariant, turėdamas akcijų jūs esate kompanijos bendrasavininkas. Jeigu kompanija veikia pelningai, akcijų savininkams yra išmokami dividendai (dalis kompanijos pelno). Akcijos yra žymiai rizikingesnis finansinis instrumentas nei obligacijos. Skirtingai nei obligacijos, akcijos nėra fiksuotų pajamų instrumentas ir negarantuoja pajamų apskritai. Kai kurios kompanijos netgi nemoka dividendų, tokiu atveju investuotojai uždirba iš akcijų vertės pokyčio biržoje. Tačiau ilguoju laikotarpiu investicijų grąža iš akcijų yra didesnė nei iš obligacijų, tačiau jūs turite įsivertinti ir tai, kad investuodami į akcijas prisiimate ir daug didesnę riziką, kuri gali baigtis dalies arba visų investicijų praradimu.

Investiciniai fondai - tai akcijų ir obligacijų rinkinys. Žmonės, neturintys žinių, patirties ir laiko ieškoti perspektyvių kompanijų, savo pinigus skirtus investicijoms patiki profesionaliems investicinių fondų valdytojams. Investiciniai fondai surinktus iš žmonių pinigus investuoja į akcijas, obligacijas ir kitus vertybinius popierius. Investiciniai fondai turi apibrėžę savo investavimo strategiją: kokiame regione, į kokią pramonės sektorių investuojama, kokią dalį fondo sudaro akcijos ir obligacijos ir pan.

Eilinis investuotojas, patikėdamas savo pinigus investiciniam fondui, gali iš karto investuoti į daugelį perspektyvių kompanijų, jo portfelis yra išskaidytas ir valdomas profesionalų. Į investicinius fondus galima investuoti net ir nedidelę pinigų dalį. Jūs galite pradėti investuoti nuo 100 eurų. Kita vertus, už savo investicijų valdymą turite mokėti mokesčius fondų valdytojams.

Nekilnojamasis turto investicijos apima tiek investicijas į žemę, tiek nuomojamą turtą, tiek komercinį nekilnojamą turtą. Nekilnojamasis turtas yra patrauklus daugeliui investuotojų, kadangi tai apčiuopiamas, materialus turtas, kuriuo jūs didžiuojatės. Klaidinga manyti, kad

investicijos į nekilnojamą turtą yra nerizikingos. Nekilnojamo turto vertė svyruoja, tačiau mažiau nei akcijų ar obligacijų. Kita vertus, nekilnojamas turtas nėra toks likvidus kaip akcijos ar obligacijos, todėl gali būti sudėtinga jį parduoti, o ir pats pardavimo procesas yra daug sudėtingesnis nei vertybinių popierių.

Alternatyvūs finansiniai instrumentai tokie kaip pasirinkimo sandoriai, ateities sandoriai, prekyba valiutomis FOREX, prekyba žaliavomis, investicijos į meno kurinius ir pan., yra ypatingai rizikingi, tačiau suteikia ir dideles pelno galimybes. Daugelio šių instrumentų vertė tiesiogiai priklauso nuo akcijų ir obligacijų vertės svyravimų, todėl dar kitaip vadinamos išvestiniais finansiniais instrumentais. Visos šios priemonės yra sudėtingos, reikalaujančios specifinių žinių ir yra labiau spekuliantų nei investuotojų instrumentas.

Bene sudėtingiausia strategijos dalis yra pirkimo-pardavimo gairės. Investuotojas savo strategijoje turi numatyti kokius vertybinius popierius pirsks, kaip dažnai ir kokiomis sąlygomis. Vieni investuotojai ieško pigiausių vertybinių popierių, kiti ieško perspektyvių kompanijų, kurių vertė augs, treči nuolatos perka ir parduoda vertybinius popierius bandydami pasinaudoti rinkos nuotaikomis, dar kiti perka vertybinius popierius ir nori juos laikyti amžinai. Taigi pirkimo ir pardavimo gairės gali būti įvairiausios. Jos priklauso nuo investuotojo žinių ir patirties. Čia trumpai apžvelgsime du pagrindinius investavimo būdus – aktyvų ir pasyvų.

Aktyvus investuotojas stengiasi investuoti į tokias kompanijas, kurių akcijos pabrangs daugiau nei rinkos vidurkis. Kitaip tariant, jis analizuoja įmonių balansus, vadybą, perspektyvas, lygina jų kainą su kitomis panašiomis kompanijomis ir bando surasti aukso grynuolius – akcijas, turinčias geriausias perspektyvas brangti. Tačiau ne viskas auksas, kas auksu žiba. Aktyvūs investuotojai, blogai įvertinę kompanijos vertę ir perspektyvas gali įsigyti ir nieko vertų vertybinių popierių, kurias vėliau parduoda ir vėl ieško naujų grynuolių. Šie investuotojai taip pat stengiasi pirkti akcijas tuomet, kai jos pigios, parduoti – kai jos brangios, dažnai keičia portfelio struktūrą didindami vienu ir mažindami kitų vertybinių popierių dalį portfelyje. Taip pirkdami ir parduodami vertybinius popierius jie aktyviai valdo savo investicinį portfelį, siekdami gauti didesnę grąžą nei rinkos vidurkis.

Aktyvūs investuotojai dar skirstomi į vertės ir pirkimo strategijų šalininkus. Vertės strategijos atstovai stengiasi „pigiai“ įsigyti dideles, stabiliai veikiančių, patikimų ir su gerais finansiniais rodikliais kompanijų akcijų. Šie investuotojai tikisi, kad akcijų vertė pakils iki tokio lygio, kiek kompanija iš tiesų yra verta. Šių investicijų vertė svyruoja nedaug ir nuolatos po truputį didėja.

Augimo strategijos investuotojai renkasi smulkias kompanijas, kurios turi didelį plėtros potencialą, tačiau jų pelnas gali būti mažas arba apskritai neigiamas, o finansiniai rodikliai nėra stabilūs. Augimo strategijos šalininkai labiausiai ieško perspektyvių kompanijų. Šių investicijų vertė nuolat stipriai kinta, kadangi vienos kompanijos gali bankrutuoti, tačiau bent vienai kompanijai pateisinus lūkesčius investuotojas gali būti apdovanotas solidžia premija, o patirti nuostoliai atsiperka su kaupu.

Taigi matote, kad vertės ir augimo strategijos iš esmės yra skirtingos, tačiau jos abi gali būti vienodai sėkmingos, kadangi rinkoje nuolat yra tiek nuvertintų stabilių kompanijų tiek didelį potencialą turinčių neįvertintų kompanijų.

Tokia skirtingų investavimo strategijų gausa ne visuomet padeda netgi geriausiems pasaulio investuotojams atskirti aukso grynuolius nuo nieko vertų vertybinių popierių, todėl gali atsitikti ir taip, kad didelės pastangos nebus apdovanotos didesne investicijų grąža nei rinkos vidurkis.

Pasyvūs investuotojai nešvaisto laiko geriausių investicijų paieškoms, nebando nustatyti, kada akcijos pigios, kada brangios. Šiuos investuotojus tenkina vidutinė investicinio portfelio grąža. Todėl jie dažnai investuoja į biržoje prekiaujamus fondus arba indekso fondus. Taip į jų portfelius patenka ir gerų, ir blogų kompanijų vertybinių popierių. Šie investuotojai nebando nuspėti, kada vertybiniai popieriai yra pervertinti, o kada nuvertinti – jie investuoja nustatytais laiko tarpais, pavyzdžiui kiekvieną mėnesį. Tokiu atveju dalį vertybinių popierių jie įsigyja brangiai, dalį pigiai – taigi už vertybinius popierius jie moka vidutinę kainą. Pasyvūs investuotojai mažai prekiaudami vertybiniais popieriais sumoka daug mažiau komisinių mokesčių finansų tarpininkams, o investicijų grąža dažniausiai niekuo nenusileidžia aktyviems investuotojams.

Investicijų vertės svyravimo priežastys

Niekas negali būti garantuotas, kad investicijas pasirinko teisingai ir ateityje jos atneš didelį pelną. Investicijos, kaip ir ekonomika, yra nuspėjamos. Viena vertus, niekas nežino, kas atsitiks ateityje. Kita vertus, pati ekonomika nėra tikslusis mokslas kaip chemija ar fizika. Žmonės gali kurti įvairiausias ekonomikos teorijas, tačiau niekas negali ekonomikos patalpinti laboratorijoje ir atlikti eksperimentus. Ekonomika tai socialinis mokslas, kuris tiesiogiai priklauso nuo kiekvieno individo veiksmų.

Niekas negali nustatyti, ką žmogus galvoja vienoje ar kitoje situacijoje, ir kaip ta situacija paskatins jį veikti. Nuspėti milijono ar milijardo žmonių poelgius yra dar sunkiau. Žmonės skirtingai reaguoja į įvairias ekonomines, finansines naujienas. Juos užplūsta skirtingos

emocijos ir skirtingos mintys vertinant tą pačią informaciją, sąlygojančios skirtingus veiksmus. Pavuždžiui, sužinojus informaciją, kad kompanijos X pelnas sumažėjo dvigubai, vienas investuotojas gali parduoti tas akcijas, nes kompanija nepateisino lūkesčių, kitas investuotojas kaip tik norės įsigyti tos kompanijos akcijų, nes tiki kompanijos perspektyvomis ir turi puikią galimybę X akcijų įsigyti pigiau. Žmonės yra emocionalūs, ir kad ir kaip besistengtume manyti, kad elgiamės racionaliai, tačiau daugeliu atveju mūsų veiksmai rodo ką kitą.

Galiausiai investicinių instrumentų vertė gali svyruoti ir dėl politinių priežasčių: palankių įstatymų, mokesčių sistemos reformos, rinkimų, režimo kaitos, karo ir pan. Valdžia gali stipriai apriboti verslo galimybes plėstis, gali stabdyti ekonomiką ir ją skatinti. Tai įtakoja verslo įmonių pelningumą, plėtrą, žmonių perkamąją galią bei investuotojų nuotaikas. Tad nenuostabu, kad keletas politinių sprendimų gali staigiai parklupdyti biržą arba kilstelėti indeksus iki neregėtų aukštumų.

Kaip matote investicijų pelningumas priklauso nuo daugelio skirtingų veiksnių: pradedant makro ir mikro ekonomika ir baigiant psichologija bei politika. Žinodami, kaip vieni ar kiti faktoriai gali įtakoti jūsų investicijų vertės pokytį, galėsite laiku priimti sėkmingus investicinius sprendimus.

Pabaigai

Tikimės, kad šis investavimo pradžiamokslis jums pasirodė įdomus ir naudingas. Investavimo pradmenys – žinojimas kaip pinigai daro pinigus – svarbūs kiekvienam pradedančiajam investuotojui. Trumpai apibendrinsime šią pamoką:

- Investavimas – tai pinigų įdarbinimas.
- Investavimas prasideda nuo taupymo.
- Pinigai daro pinigus dėl sudėtinių palūkanų efekto. Reinvestuodami pelną galite pasinaudoti sudėtinių palūkanų galia.
- Skola – tai investavimas atvirkščiai.
- Investicijų pelningumas priklauso nuo rizikos.
- Strategija susideda iš rizikos valdymo, investicinio portfelio bei pirkimo – pardavimo gairių.
- Nėra vienos teisingos investavimo strategijos.
- Investicijų pelningumas priklauso nuo mikroekonomikos, makroekonomikos, psichologijos bei politikos.

2 paskaita: [Asmeninis investicinis portfelis ir jo valdymas](#)

Nelik abejingas: įvertink straipsnį - pasidalink su draugais